

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/96/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200225
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2018200225.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Moniky Valášikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): ADA WASTE, s.r.o., Šintava 736, IČO: 36 242 560 zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária BĀNOS s.r.o., Hlavná 979/23, Galanta, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101232839/2018 zo dňa 27.06.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/92/2018-125 zo dňa 03.07.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/92/2018-125 zo dňa 03.07.2019
z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101232839/2018 zo dňa 27.06.2018, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 102628824/2017 zo dňa 20.12.2017, ktorým bol podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov určený rozdiel v sume nadmerného odpočtu 29788,56 eura, na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2013. Daňový úrad Trnava znížil nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2013 zo sumy 56470,49 eura na sumu 26681,93 eura žalobcovi ako daňovému subjektu.

2. Správca dane neuznal odpočet dane daňového subjektu ADA WASTE s.r.o. z obstarania Cu-katód v sume 29 788,56 Eur (k čomu daňový subjekt predložil dodávateľskú faktúru č. 2013298 z 1.10.2013,

základ dane 116 544.- €, prislúchajúca DPH 20 % 23 308,80 € a dodávateľskú faktúru č. 2013339 z 31.10.2013, základ dane 32 398,80 €, prislúchajúca DPH 20 % 6 479,76€ vystavené spoločnosťou Milbery s.r.o., Zámocká 30, 811 01 Bratislava, IČO: 46 123 539, DIČ:2023244883). Išlo o obchod v reťazci dodávateľov a na predchádzajúcich dodávateľských stupňoch dodanie tovaru nebolo preukázané, dodanie tovaru v reťazci bolo spochybnené. Faktúrami deklarované dodávky tovaru poukazujú iba na fakturačné pohyby tovaru, reálna existencia tovaru ani jeho pôvod neboli preukázané, čím nebol pri predmetnom tovare preukázaný vznik daňovej povinnosti a na druhej strane splnenie podmienky na uplatnenie odpočítania dane. Taktiež nebola preukázaná jeho preprava.

3. Krajský súd konštatoval, že spoločnosť Milbery s. r. o. mala nadobudnúť sporný tovar od spoločnosti QUIRINIUS, s. r. o. a VUITTON s.r.o. Spoločnosť VUITTON, s.r.o. na sídle sa nenachádza, písomnosti sa vracajú späť s poznámkou „adresát neznámy“. Spoločnosť QUIRINIUS, s. r. o. deklaruje obstaranie sporného tovaru od spoločnosti GLOBAL AGENCY spol. s r.o., pričom prepravu mala zabezpečovať GLOBAL AGENCY spol. s r.o., čo však nebolo preukázané. Spoločnosť GLOBAL AGENCY spol. s r.o. so správcom dane nekomunikuje. Pôvod tovaru a ani jeho konečná spotreba neboli preukázané. Žalovaný dáva súdu do pozornosti, že napriek tomu, že v dokladoch spoločnosti Milbery s. r. o. sú sporné faktúry záúčtované, a spoločnosť deklaruje, že tovar uvedený na sporných faktúrach nadobudla od spoločnosti QUIRINIUS, s. r. o., konateľ spoločnosti p. Kállai nemal vedomosť o jeho pôvode, dodacie listy ani vážne listy si neodložil a teda nimi nedisponuje, údajne ich mal iba potvrdiť a odovzdať konateľovi spoločnosti QUIRINIUS, s. r. o. p. Eberthovi, ktorý bol prítomný pri vykládke tovaru, prepravcu nepozná. Konateľ spoločnosti QUIRINIUS, s. r. o. však uviedol, že pri nakládke a vykládke prítomný nebol, nevie, kto vykonal prepravu tovaru k odberateľovi Milbery s.r.o. Krajský súd žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Žalobca trval na skutočnosti, že všetky obchodné spoločnosti uvedené v rozhodnutí žalovaného v čase obchodovania so žalobcom boli v poriadku, resp, žalobca nemal dôvod ani prostriedky zisťovať opak, keďže tieto si voči žalobcovi plnili riadne všetky záväzky a dohodnuté podmienky obchodných zmlúv. Všetky obchody žalobcu s predmetnými spoločnosťami prebiehali štandardne a faktúry boli hradené bankovými prevodmi. Žalobca nemal dôvod domnievať sa, že by so spoločnosťami nebolo niečo v poriadku. Tento dokonca stále zastáva názor, že nebolo a nie je ani v jeho moci si preverovať skutočnosti, aké uvádza žalovaný a to, že spoločnosti si nepochybne daňové povinnosti (nekomunikujú so žalobcom, nepodávajú daňové priznania a pod.).

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.10.2019 navrhoval, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že vážne nezrovnalosti sa vyskytli i v tvrdeniach žalobcu, ktorý deklaroval intrakomunitárne dodanie nakúpeného tovaru - Cu katód pre rumunského odberateľa do Maďarska. Z informácií poskytnutých maďarskou finančnou správou vyplýva, že na uvedenej adrese sa nachádza ubytovňa pre robotníkov, tovar tam vykladaný nebol, údajne mal byť len preložený na iný kamión a následne dodaný späť na Slovensko. V tejto súvislosti žalovaný dáva súdu taktiež do pozornosti, že konateľ maďarskej spoločnosti Sertimpex Hungary p. Tibor Ferenc Eberth, ktorý bol súčasne konateľom subdodávateľskej spoločnosti QUIRINIUS, s. r. o. sa vyjadril v tom zmysle, že osoba, ktorá dávala pokyny požiadala, aby adresa miesta obchodu bola blízko SK-HU hranice, aby sa vozidlá mohli ľahko obrátiť s tovarom a pri nakladaní/vykladaní tovaru nebol, čo je ale v rozpore s dokladmi predloženými žalobcom, ktorý má potvrdenie o prevzatí sporného tovaru v Maďarsku (v ubytovni pre robotníkov) v deklarovaný deň p. Eberthom.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

7. Preskúmaním veci zistil, že obdobná skutková vec sťažovateľa (§ 464 ods. 1 SSP), za zdaňovacie obdobie marec 2014 bola prejednaná najvyšším súdom a kasačná sťažnosť bola zamietnutá rozsudkom sp. zn. I Sžfk/85/2019 dňa 08.12.2020, kde predmetom preskúmania boli druhovo obdobné transakcie so zhodným tvrdeným spôsobom dodania tovaru za zdaňovacie obdobie marec 2014. Senát 1S v tomto konaní dospel k záveru, že nie je nepodložený ani záver krajského súdu o vedomej účasti sťažovateľa na reťazci transakcií poznačenom podvodom, ktorého účelom bolo získanie daňovej výhody vo forme odpočítania dane. S ohľadom na zjavné personálne prepojenie obchodných spoločností v reťazci sťažovateľ pri riadnej starostlivosti a primeranej obozretnosti a pri poznaní schémy obchodného vzťahu musel vedieť, že participuje na nedovolenom konaní spojenom s daňovým únikom. Tým, že sťažovateľ ako jeden z článkov reťazca deklaroval intrakomunitárne dodanie tovaru oslobodené od DPH, nepochybne získal daňovú výhodu.

8. Senát 5S najvyššieho súdu konštatuje, že skutkové zistenia správcu dane i žalovaného nasvedčujú, že išlo o podvodné daňové konanie v reťazci dodávok, pričom žalobca neunesol dôkazné bremeno o reálnej existencii zdaniteľného plnenia na stupni dodania od svojho bezprostredného dodávateľa. Taktiež sa stotožnil so správcou dane, že v danom prípade sa jednalo o reťazec obchodov medzi viacerými spoločnosťami, ktoré medzi sebou deklarovali jednotlivé dodávky tovaru - Cu katódy, pričom nebolo preukázané reálne uskutočnenie všetkých dodávok tovaru v jednotlivých dodávateľských stupňoch. Je nesporné, že ak je kontrolovaný daňový subjekt súčasťou umelo vytvoreného reťazca obchodníkov, jeho dodávatelia alebo odberatelia deklarované obchodné transakcie formálne, ústne potvrdili, čo znamená, že sa vyjadrili, že obchody uskutočnili a predložili faktúry a povinné evidencie. Deklarovaný rumunský ako ani maďarský odberateľ intrakomunitárne nadobudnutie tovaru nepriznal, daň neodviedol do štátneho rozpočtu, nepodával daňové priznania. Na základe uvedeného považuje správca dane deklarované oslobodené dodania do iného členského štátu za neuskutočnené. Konanie spoločností v reťazci nasvedčuje tzv. praktike missing trader fraud (tzv. miznúci obchodník).

9. Kasačný súd má za to, že krajský súd sa s podstatnými právnymi námietkami sťažovateľa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Kasačný súd sa v plnej miere stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia žalovaného a rovnako aj rozhodnutia krajského súdu, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

10. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

11. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.